

za każde następne 3 lata. Dodatek ten nie może przekraczać kwoty 700 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej zaliczyć pracownikowi orzecznictwa do wysługi lat okres innej służby (wykonywania zawodu) na stanowiskach w organach wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej lub gospodarczej, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 11. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników orzecznictwa Resortowej Komisji Arbitrażowej w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników. Oszczędności w osobowym funduszu płac nie mogą być przeznaczone na wypłatę nagród.

2. Suma nagród indywidualnych przyznanych pracownikowi w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.

3. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 2 nie mogą być przyznawane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 12. 1. Dla pracowników objętych regulacją płac aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 października 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto, uzyskanej w wyniku regulacji, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów wynagrodzenia (uposażenia zasadniczego oraz dodatków do tego uposażenia).

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część do-

datku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 i 2, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1966 r.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku na każde półrocze począwszy od I półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza ze średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 września 1966 r. (ust. 2).

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239).

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 sierpnia 1959 r. w sprawie ustalenia uposażenia i kwalifikacji pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa w Resortowej Komisji Arbitrażowej przy Ministrze Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 87, poz. 459, z 1964 r. Nr 2, poz. 7 i z 1965 r. Nr 8, poz. 27).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

321

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 listopada 1966 r.

w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać zdatne do lotów śmigłowce i ich części.

Na podstawie art. 20 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się „Przepisy zdatności cywilnego sprzętu lotniczego — Śmigłowce”, określające warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać zdatne do lotów śmigłowce i ich części.

2. Przepisy określone w ust. 1 wydane są w oddzielnym wydaniu książkowym przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

322

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 2 grudnia 1966 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania zezwoleń na sprowadzanie narzędzi pomiarowych z zagranicy.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji.

§ 2. 1. Sprowadzenie z zagranicy narzędzi pomiarowych wymaga zezwolenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

2. Obowiązek uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy narzędzi pomiarowych przeznaczonych